

לשוננו לעם

עורכים: ע' איתן ומ' מדן

מתוך

כרך לט, תשמ"ח

האקדמיה ללשון העברית
מוגן בזכויות יוצרים

סָגֵר

שאלה: שמענו בעבר על עֶצֶר, מַעְצָר, פְּלֵא, כְּלִיאָה, ואף על הַסָּגֵר שמענו, במשמע הגבלת צאתו של אדם. והנה, ממש לאחרונה, שמענו על סָגֵר. מה זה? ובמה נבדל הוא מן העוֹצֵר?

תשובה: סָגֵר הוא הַתְקֵן לסְגִירָה, כגון בדלת, בחלון, במכשירים ובכלים שונים (כגון בכלי־ירייה, לקיבוע אום מצמודת הקנה בתת־מקלע מסוג עוזי). באחרונה נוספה למלה הזאת משמעות חדשה של סגירת יישוב בפני הרוצים לבוא לתוכו, או מפני הרוצים לצאת ממנו. למשל – "כוחות הביטחון הטילו סָגֵר על הכפר הפרוע", או "סָגֵר הוטל על המחנה, ותושביו נתונים בסָגֵר". השימוש הזה הוא על דרך הכתוב (יהושע ו, א): "ויריחו סוגרת ומסגרת מפני בני ישראל, אין יוצא ואין בא". סָגֵר דומה לעוֹצֵר, בהבדל זה, שבזמן סָגֵר מותר לבני־האדם לצאת מבתיהם ולהלך ברחובות, אך היציאה מתחום היישוב אסורה עליהם. לעומתו בעוֹצֵר הכול חייבים להיסגר בבתיהם, והיציאה לרחוב אסורה.

(י"ן)